

en socialdemokratisk Kommune gør dette, skal den angribes. Jeg har ogsaa set, at naar Københavns Kommune gør noget lignende, farer det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen i Bladet „København“ i Blækhuset og angriber Københavns Kommune derfor. Jeg vil spørge den højtærede Justitsminister, hvorfor der skal gøres Forskel, naar det er Kommunerne, og naar det er Staten, der gør akkurat samme Ting. Den Gang denne Skibsladning Træ blev indført, blev det fremhævet i Venstrebladet i Nyborg som en særdeles fortjenstfuld Handling af den Kommitterede ved Arbejdsdriften, men naar Nyborg Kommune gør akkurat det samme med det Formaal at sikre Kommunen Brændsel til rimelige Priser, angribes den af de samme Blade. Det er Udslag af den sædvanlige forløjede Agitation, som man ofte finder i Venstrepressen. Jeg haaber, at den højtærede Justitsminister vil give et Svar paa dette Spørgsmaal, for det vilde være af den allerstørste Interesse, om der virkelig er tjent noget, og hvor meget der er tjent, ved denne direkte Import fra Sverige.

Formanden: „Forløjet Agitation“ er for stærkt et Udtryk.

Det ærede Medlem Hr. Fraenkel har Ordet for en kort Bemærkning.

Fraenkel: I Aften ønsker jo alle Finanslovdebatten sluttet, og jeg vil naturligvis ikke forlænge den ved at imødegaa alt det, der kunde være Anledning til at imødegaa i den højtærede Landbrugsministers Tale i Dag. Lad mig kun i en kort Bemærkning udtale min Glæde over, at Tonen i denne Tale var helt forskellig fra Tonen i den Tale, som den højtærede Landbrugsminister holdt den 8. ds., og som i det hele gjorde det meget vanskeligt at optage en Diskussion om Talens Indhold. Lad mig derefter gøre en Bemærkning til et enkelt Punkt i den højtærede Landbrugsministers Udtalelser. Gennem Citatet af Bemærkningerne til Lovforslaget angaaende Kornloven af 1920 viste jeg, at dette var bygget over en ren Spekulationsforretning, hvortil Ministeren blandt andet svarede, at jeg var jo gaaet med til denne Spekulationsforretning, for saa vidt som jeg havde stemt for den. Dertil vil jeg sige, at det, der var Spørgsmaal om, var ikke, hvad jeg var gaaet med til, og hvad jeg ansaa Forretningen for, men derimod, hvad Ministeren ansaa den for; det var ikke mig, der havde dadlet Spekulationen i Varer, det var den højtærede Minister. Dernæst vil jeg bemærke,

at det konservative Folkepartis Medlemmer i Udvalget jo netop med Hensyn til dette Punkt tog et Forbehold, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse skal læse op. De skriver i Betænkningen følgende: „Man tvivler i høj Grad om, at de af Landbrugsministeren opstillede kalkulatoriske Beregninger over Lovforslagets økonomiske Virkninger vil slaa til, men da man heroverfor kun kan opstille sit eget Skøn, og da man erkender, at den siddende Regering, der har Ansvaret, har et naturligt Krav paa, at dens Skøn under disse Omstændigheder fra vor Side respekteres, har man ikke villet undlade at medvirke til Lovens Gennemførelse“. Der er Forbeholdet taget samtidig med, at det er anerkendt, at Talen er om en Forretning, der hviler paa et Skøn, det vil sige, det er en Spekulationsforretning.

Justitsministeren (Rytter): Det ærede Medlem Hr. Simonsen var interesseret i at faa at vide de Vilkaar, under hvilke den Kommitterede Hr. Birch var ansat ved Fængseldriften. Hvilken Gage Kommitteret Birch oppebærer, fremgaar af Finansloven og Tillægsbevillingsloven, saa de Tal, der i saa Henseende er afgørende, staar til ethvert Medlems Raadighed, men da det ærede Medlem Hr. Simonsen har ønsket en Udtalelse af mig, skal jeg give en kort historisk Oversigt over Konsul Birchs Ansættelse. Der blev i 1913 tilbudt Hr. Birch ministeriel Ansættelse som Leder af Arbejdsdriften paa Vilkaar, der var udarbejdet af Justitsministeriet og godkendt af Folketingets Finansudvalg. Birch skulde efter denne Beskikkelse af 1913 oppebære 10 pCt. af Arbejdets Merudbytte. Beskikkelsen gjaldt for 10 Aar. Den af Justitsminister Bülow paa Fængseldirektørens Forslag truffne Ordning med Birch er af Justitsminister Zahle omtalt i Folketinget som en meget hensigtsmæssig Ordning af en saadan forretningsmæssig Drift, som Fængselsvæsenets Arbejdsdrift skal være, Folketingstidende for 1913—14 Spalte 3811. Birch bad i 1914 om en Kontorchef og tilbød, at dennes Gage maatte tages af hans Salær, og Justitsministeren stillede i Folketinget Forslag om Oprettelse af et Kontorchefsembede. Folketingsudvalget, i hvilket Socialdemokrater og Radikale havde Ledelsen, udtalte Ønsket om, at ogsaa Birch skulde være Embedsmand. Birch imødekom trods sin 10-aarige Beskikkelse dette Ønske og tog imod et Embede, hvis Indtægt understeg den ham for 10 Aar tilsikrede Indtægt saa meget, at Forskellen f. Eks. alene for